

ROSTANY (1) *part praet pass pf*

rostany, [rozstany].

o oraz a jasne.

sg m N rostany. ◇ [*f* L rozstan(e)j.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.: rozstanny.

1. *Który został rozdzielony z czymś [z czym]:* A terra submotus. Od ziemię podniesiony/ roftány s ziemią. *Mącz* 235a.

2. [*Który rozchodzi się w różne strony, rozstajny; przen:*

Wyrażenie: »rozstana droga«: Jęfzcze w młodzieńŧwie ŧtánąwŧzy ná rozŧtány drodze: lewą/ to ieŧt ŧwiecki żywot/ puŧciwŧzy: w prawo/ to ieŧt do duchownego ŧtanu ku rzeczom niebieŧkim zápalony/ puŧcił ŧię. *SkarŻyw* 214.

Synonimy: 1. oddzielony, rozdzielony, rozłączony.

Cf **ROZSTAĆ SIĘ**

MN